

Nr.5/32.822/31.05.2018

Tevékenységi beszámoló

Bakos Levente városi tanácsos
2017.

Marosvásárhely, 2018. április

Beszámoló...

A 2017. –es évre vonatkozóan ugyanolyan szkeptizmussal fogok neki a tanácsosi beszámolónak, mint a korábbi években. Ugyanis feltételezem, ezen beszámolókat csak azok olvassák akiknek erre vonatkozó munkaköri felelőssége, esetleg pártfeladata ilyesmit olvasni. Ehhez, hozzászámolhatunk esetleg egy-két amatőr notoriús kötekedőt és facebook-lovagot. Persze akadhat egy-két jóindulatú kíváncsiskodó is, remélem pont olyan mint te, nyájas olvasó.

Bár kétégtelenül van ok az optimizmusra: végre kialakulni látszik a Tanács szintjén valamilyen szintű tapasztalat valamint politikai- és munkakultúra. Lehet, egyre többen döbbenek rá arra, hogy a tanácsos munka nem valamilyen háború, amelyet bármilyen eszközökkel és bárhol meg kell vívni. Változást vélek feldezni, s talán 2018 már nem (csak) egy show, amelyet a nép öröme sárdobálással, áskálodással kell megvívni, és amelyben azt várja tőlünk a közvélemény (ha lenne ilyen; ugyanis aki kommunikációhoz picit is ért, tudja, hogy hangoskodók, véleményvezérek vannak, de olyan, hogy egységes közvélemény... nincs), hogy a résztvevők egymásnak hangos pofonokat osztogassanak. Az elmúlt év talán egyik közös eredménye, hogy a legtöbben rájöttünk mi is a tétje a munkánknak, s mi az amit tenni kellene. Egyre többen vannak, RMDSZ-en belül és a más politikai alakulatokban is, akik rájöttek arra, hogy nem feltétlenül a pillanat számít, az elsőség, az első like a facebook-on, esetleg az, hogy nyilatkozni lehessen egy újságírónak. Politikailag biztos ez is fontos, de lassan nem csak kommunikálni kell, hanem dolgozni is. Ellentétben a nagypolitikával, velünk szemben nem a szép gondolatokat, hanem a megvalósításokat várja az utca embere.

Igen magas elvárások fogalmazodnak meg a tanácsosokkal szemben, részben a politikum és részben a média hatására. Ezek az elvárások csak részben jogosak, hiszen tanácsosként az eszközeink közel sem olyan gazdagok, mint amennyire a politikai vezetőink és a lakosság jelentős része gondolja. Nem menteni akarom magamat és kollégáimat. Sokkal többet tehattünk volna, tehettem volna, mint amit tettünk. S ráadásul sokkal jobban meg kellett volna mutassuk legalább azt, amit megtettünk. Mindehhez nyugodtabb munkakörülmények, jobb szervezés, több támogatás kellett volna, s igen, több elszántság és munka a részünkről. Ez a beszámoló nem lesz egy dicsőímnusz saját és kollégáim munkájáról. Különösen magam nem

kívánom „fényezni”. A saját munkámat én magam is csak kielégítőnek vélem, ezt felvállalom, de kizárólagos vétkeiséget nem. Az elmúlt másfél év az általam vélt normalitás megteremtéséért folytatott harc másfélvé volt a tanácsban, és az RMDSZ-ben is. Kevés sikerrel. Ugyanakkor, aki azt állítja, hogy nem folyt kökemény munka az elmúlt évben, s én nem tettem/mi nem tettük a dolgunkat a legjobb tudásunk szerint, annak fogalma sincs mi is lenne egy tanácsos feladata. Az én munkámról fogok a továbbiakban adatokat közölni, abban a reményben, hogy talán tisztább lesz a kép rólam, rólunk az RMDSZ frakció tanácsosairól.

A tanácsosi munka elméletileg, havi három gyűlésen való részvételt jelent. Ezzel szemben 2017-ben közel 50 gyűlésen vettünk részt átlagosan, vannak akik több mint ötvenen. *Ezek felett*, a gyakorlat az, hogy szinte hetente 2-3 valamilyen különleges bizottsági ülésen veszünk részt, havonta 1-2 vezetőségi tanácsi ülés van 2-3 iskolában, a politikai szervezet elvárja a heti egy frakcióülést, a heti találkozókat egyházakkal és más szervezetekkel. Ezek után mindenki felháborodik ha nem vagyunk ott egy közéleti eseményen, amelyre meg sem hívtak. Ellentétben az „igazi” politikusokkal, mi nem főállásban, hanem a munkahelyünk mellett próbálunk a köz érdekében teljesíteni. Nem panaszkodás ez, csak tények, tájékoztatásként közlöm, amelyeket én tudatosan vállaltam, nekem kellett. Eltekintve attól, hogy amennyiben a nyomozó hatóságok, a Számvevőszék, vagy bármelyik másik ellenőrző szerv vétkesnek talál bármely döntésünkben, a nevünk mellett olyan számok szerepelnek, hogy egy emberöltő nem elég a felét kifizetni. Kiszámoltam, napszámos órabér se jön ki a közszereplésért. Az azonban, hogy naponta legalább egy közéleti szereplő, munkahelyi kolléga, szomszéd, rokon, az ismert politikus és az utcai ismeretlen szóban, írásban és minden elképzelhető csatornán szíd vagy számon kér tőled valamit... megfizethetetlen. Ismét, ez nem panasz, hanem tény, s szeretném eloszlatni azt a tévítet, hogy nagyon megéri anyagilag tanácsosnak lenni. Nem hiszem, hogy valaki közülünk a tanácsosi gyűléspénzért vállalta a közszereplést! S ha mégis, akkor nagyot bukott, s tévedett.

A személyes tevékenységekről pár szót. A „kereskedelmi” bizottság elnöke vagyok. A 3. számmal jelzett bizottság, amelynek feladata a közszolgáltatásokkal kapcsolatos kérdések megvitatása (lenne). Ami pozitívumként mondható el, hogy talán az egyedüli bizottság, ahol érdemben dolgozni lehet. Ez semmiképpen nem az elnök érdeme, hanem inkább a tagoké. A politikai diskurzus hiányában a gyűlések operatívak, s még egy két jó ötlet is születik. Sajnos kevés esély van ezek életbe léptetésére, illetve az is sajnos, hogy 2017 jelentős részében ezt a

munkarendet nem lehetett a plenáris ülésekre átvinni. A „kereskedelmi” bizottság hatásköre, bár elsősorban a közszolgáltatásokkal való foglalkozást jelenti, nem jelenti azt, hogy a közszállítási, személtelhordási, víz-szolgáltatási és egyéb kérdésekben *közvetlenül* bele tudnánk szólni egyes operatív kérdésekbe. Sem rálátásunk, sem hatáskörünk nincs ezek napi működésébe beleszólni. Amit teszünk, s tettünk 2017-ben is, hogy megpróbáljuk ezen szolgáltatások működtetéséhez a szükséges feltételeket megteremteni, és kiemelt figyelmet szentelni az általuk előterjesztett határozattervezeteknek, elsősorban azért, hogy ez összhangban legyen a lakosság elvárásaival.

Több határozattervezet kezdeményezője voltam, ezek közül igazán kedves számomra, hogy végre 2017-ben elfogadásra került a Tanács Működési Szabályzata, amely sokkal civilizáltabb munkakörülményeket biztosít. Az üres fecsegést, az olcsó populizmust sikerült enyhíteni, s ezzel szemben a tárgyyszerű hozzászólás egyre inkább teret nyernek ebben az új keretrendszerben.

Hasonló módon nagy hordejű volt az a határozattervezetem, amely a megszavazás után az város tulajdonában levő iskolák sporttermeinek a használatát szabályozza. Ennek eredményeképpen a sport klubok egy korrektebb rendszer szerint férhettek hozzá a létesítményekhez, és az árak is vonzóbbak lettek azon klubok számára akik teljesítményt, nagyszámú leigazolt sportolót mutatnak fel. A sporthoz kapcsolatosan szeretném jelezni, hogy bár nem voltam a kezdeményező az RMDSZ azon határozattervezetének amely során 2017-ben létrejött a város tulajdonában levő Maros SK, a klub megalakulását igen fontos kérdésnek tekintettem, s több tucat bizottsági munkában és egyéb kontextusban dolgoztam, hogy Marosvásárhelyen áttekinthető, gazdaságilag ésszerű sportámogatási rendszer alakuljon ki.

A közszállítással kapcsolatosan, úgy is mint RMDSZ tanácsos, úgy is mint a közszolgáltatásokkal foglalkozó szakbizottság elnöke és úgy is mint, a Közszállítási Vállalat közgyűlési képviselője, kezdeményeztem több kollegámmal együtt a Siletina Kft.-vel történő társulás hosszabítását. Ennek oka az, hogy dacára annak, hogy több tanulmány és határozat van arról, hogy a Közszállítási Vállalat autobuszokat kell vásároljon és egyedül kellene lebonyolítsa a közszállítást, a Polgármesteri Hivatal miatt egyelőre nem adták azok a műszaki feltételek, amelyek ezt lehetővé tegyék. Ahhoz, hogy a szolgáltatás biztosítva legyen kényelenek voltunk ennek a vélhetőleg előnytelen partnerségnek a hosszabítását kérni.

Közlekedési kérdésekben többször nehezményeztem a parkolási viszonyokat Marosvásárhelyen. Jeleztem, többek között, hogy többemeletes kórház épül Marosvásárhely belvárosától 5 percre, úgy, hogy 35 parkolóhelyet alakít ki a beruházó, hogy az ingyenesség miatt elfogadhatatlan körülmények alakultak ki a belvárosban, miközben a város hatalmas bevételkieséssel kell számoljon. Igen gyakran, nyilvánosa és szakmai fórumokon szóvá teszem, hogy tudatosan ellehetetlenítjük az egyes városrészekben a közúti közlekedést. Rövid távú érdekeket előtérbe helyezve, és a infrastruktúrába történő beruházások elmaradása miatt, sok jóra nem lehet számítani.

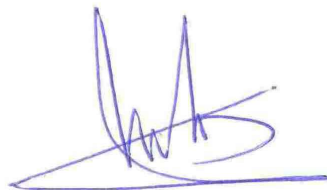
Ami a jelenéteket illeti. A 2017.-es év során 19 alkalommal volt plenáris ülés, ezek közül mindössze egy rendes és egy rendkívüli gyűlésről hiányoztam, igazoltan. A plenáris gyűlések jegyzőkönyve elérhető román nyelven a városháza honlapján (www.tirgumures.ro), az itt folytatott tevékenységem jelentős része elolvasható ott.

Több (tucat) bizottság kinevezett tagja vagyok, általában én képviselem a várost az Aquaserv RT tulajdonosi közgyűlésein.

Szinte minden plenáris ülésen határozattervezet módosító javaslatokat nyújtottam be, továbbá szinte minden nyilvános eseményre, találkozóra elmentem ahova meghívást kaptam.

A legfontosabb témakörök amelyben tevékenyen résztvettem a következők:

- a Tanács Működési szabályzata
- a marosvásárhelyi sport támogatása (alig van olyan ülés amikor ne szorgalmaznám egy helyi sportstratégia kidolgozását, amelyben a teljesítménysporttól egészen a tömegsportig minden szervezet áttekinthető, világos támogatásban részesülhetne; nem lennének csillagászati összegek a szerződésben, ugyanakkor a klubok megkapnák a nekik ígért pénzeket)
- közszállítás
- közbeszerzés
- közszolgáltatások

Marosvásárhely, 2018. május